

3

Γ.Α.Κ., Κώδιξ Νάξου 86, f. 243^r

[16]84| εν μινὶ ὀκτοβριου 16| ης τιν τόποθεσία τὸν Εγγαρίον - ἥς τὸ μονάστειον τοῦ Μέγα² [Τα]ξιαρχου λεγομένον στὸν κίργι Ἀσομάτων πρόςκαλες-μενος ἐγὼ ὁ ἱπογραφοντας νοτα³ρι(ος) ἀπὸ τὸν μπανοσίτατον ἐν ιερόμονάχης (πα)-πὰ κὺρ Παρθενιον ΦήρΓιερχον ὁ⁴πος διάγράφεν (καὶ) βάλε ἰς τίνπον τις καντζίλαριάς μὰς τὰ ὅσαν τοῦ ἐβρισκουντον⁵κ(αι) ἐκλεψάσιν ἀπὸ το (καὶ)λίον του ἱγου ἀπο τὸ ἴδιον μοναστίειν οπου ἐβρισκουντον ⁶κ(αί) ἐπιδὶν (καί) νὰ ἱλιπε ἀπο το κελίον του ἰς τες 23| του σεπτερίου ἡμέρα τριτην ξιμερο⁷μα ἰς ἐπιρεσία ἐδικὴν του ἐπγασιν (καὶ) ἐνιξασιν το (καὶ)λίον του (καὶ) ἐπιραν του τα κατο⁸θε γεγραμμένα ἡγου ἐνα παπλομα πολιτικόν (καὶ) τρια σεντονια (καὶ) δῖο μαξαί-λαρομα⁹νες (καὶ) ἐνα ταῦλομάντίλον (καὶ) ὀκτὸν πετζετες (καί) τρεῖς φορεσιες ρούχα διμιτὰ κ(αι)¹⁰ τρια μιξόμαντιλα (καὶ) μια ρόνμπὰ (καί) ἐνα ἀνάπλιφα-ρὸν (καί) ἐνα χιρότομαρον¹¹ (καί) τρεῖς λητόες (καί)ρὶν (καί) ἐνα σταῦρὸν ἀγιῶ-ριτικόν (καὶ) διο κοματια αθοτηρον¹² (καί) ἐνα στελέτον με πρόντζινα φούρ-νιμεντα (καί) τεσερα σκίνια (καὶ) ἡνιφία (καί) δι¹³ο τριπανία (καὶ) διο σμιγλές (καί) πενιτὰ καρφία (καί) δια κτενὰ το ἐνα βενετί¹⁴κον (ἀσπρον (καί) το αλο-πολιτικόν (καί) το καδερονο μου (καί) ἀλες γραφες οπου ἔχα μεσαν¹⁵ τουτὰν τα-βαλε δια γραφου διὰ νὰ στέκου ἰς πασαν (καί)ρὸν ὅπου σταμπιλιση στὶν¹⁶ κρισιν ἰς τον τόπο μας νὰ γιρέψιν τὸ δι(καί)ον του (καί) παλη θελη τοῦ φα-νεροσιν ο Θ(εὸ)ς (καί) μαρ¹⁷τηρίες νὰ τις βάλῃ (καί) αὐτες ἰς το ἴδιό γραμα τὶς καντζιλαρίας ἀκομα λέγειν π(ος)¹⁸ ἔχεν κ(αί) δεκά πεντε ρεαληα κ(αι) ἐπη-ραν τα κ(αι) ἐκίνα

¹⁹-Ιω(αννης) Μινιάτις νοταρι(ος) ἐγράψα.

4

Γ.Α.Κ., Κώδιξ Πάρου 212, f. 176^r

Μαρτιρία ἐκαμεν ο γίεορ²γακίς² κορφιάτης εἰς τα ρουχα³ του ἐκλεψαν.⁴ Εἰς δοξαν θε(ου) ἀμην 1750 ιουῖνι(ου) 20 παρίκία. Τὴν σιμερον ἐφανίσθι εἰς τὴν Καντζελαρία μας ὁ γιεοργακίς κορφιάτης σηντροφιάσμενος με τ(ου)ς κατοθεν υπογεγραμεν(ου)ς μαρτιρες ο ωπι(ος)⁵ λεγὴ ὅτη τες ἀπερασμενες ἡμερες εἰς κερὸν π(ου) ἐληπεν ξεδ(ου)λεβοντας με μίαν βαρκα, ο ιω(αννης) τζεφαλονίτης ἐβρίσκο-μενος καὶ αὐτος σηντροφιασμενος π(ου) ἐφαρέβαν ἐβρικε⁶ με πονίρον ἐπίχηριμα τον ντροπον ευκολον καὶ ἀνίξεν τοῦ ρηθεντος γίεοργακί το ζίμπίλην του π(ου) ἐκι μεσα ἡχηεν τα ρουχαν τ(ου) καὶ ρηαληα 20 κε τ(ου) ἐπιρε⁷ τρία βρακια, ἐνα

σοκαρδὶ με γαητανία, διο ποκαμίσα, ενα γιλεκὶ αλατζα ενα μαντηλῇ κιπρίοτικο
ενα ζοναρὴ μαλῆνο κρεμιζή, ἐξῇ μπρατζα μεταξοτο ασπρο διο ζευ/⁸γαρία καλ-
τζες ηγγλεζικίες κε τὰ ριάληα 20 τα οπία ολλα καθος ηνε περιγράμενα ἰ κατο-
θεν το ομολογ(ου)ν κε το βεβεον(ου)ν οτη την ηδίαν ορα περνοντας τα αυτα,
ρ(ου)χα/⁹ κε ρηαληα εμίσευσεν κρίφος, οθεν δία να αποδίκτετε η παρον εζίμία
κι ο γίεοργακίς κορφίατης να παγὶ γίρεβοντας τον κε με την ηδιαν παρουνσαν μαρ-
τηρια/¹⁰ εβρίσκοντας τον οπουθεν να τον σφίξη νὰ λαμβανί το εδίκον του διδετε
φανερὶ υ αποδίξῆς βεβεομενί απε τους κατοθεν αξίοπιστ(ου)ς μαρτηρας - πετρος
μαυρογίε[νις]/¹¹ την ηδίαν ορα π(ου) επίρε το πραμα κε τα ασπρα μας το εφα-
νεροσεν ο σηντροφος του κε τὸν εγίρεψαμε ομος εμίσεψέν κε ος καθος μας ηπαν
μαρτιρο — βικεντζος ντε/¹² φρανκεσκίς μαρτηρο προς του [[εγραψανε]] μεταξοτο
το επ(ου)λησεν εις την αγουσα, εγο πατρουλῆος μαρτηρο δία τα ανοθεν (ρου)χα
προς τα επίρε ο ανοθεν επιδι κε ηξευρο/¹³ προς τα ηχηεν εἰς το ζημπίλι του. ανο-
θεν γίεοργακίς — τζουανες προτονοταρίς Κα(ν)τζελαρις) εις αναζιτησην εγραψα,
κε εκ μαρτίριας τον ανοθεν γραφοντον εδοθι το παρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

5

Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἑλλάδος, χειρόγραφον Νάξου, Ξ366.

1807 — αὐγούστου — 8

ΑΘΗΝΩΝ

²διὰ τοῦ παρόντος γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι εἰς τοὺς 1804: ἔπιασεν
ὁ γίαν/³νης τζιπιάρης τὸν δημήτρη λιανόπουλον με τοὺς υἱοὺς του κλέπτας, καὶ
τοῦ εἶχαν κλέ/⁴πει τότε ἑκατὸν πενήντα ζῶα εἰς ἐκεῖνον τὸ διάστημα τοῦ χρό-
νου, καθὼς ἐφανερώ/⁵θησαν κλέπται, εἰς τοῦτο λοιπὸν ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης ἐπρό-
στρεξεν εἰς τὸν ἄρχων σο/⁶λουτζιάρη καὶ ἔφορον τῶν χωρίων ναξίας, καὶ ἐξε-
τάζοντας ἢ εὐγενεία του εἰς τὰ δύ/⁷ω μέρη, ἐδιόρησεν ὅτι νὰ βάλουν βουσκοὺς
ἀπὸ τὸ μαραφέτη τους, νὰ τὴν ἀποφα/⁸σίσουν αὐτὴν τὴν διαφοράν, καὶ ὁ μὲν
ἄρχων σουλουτζιάρης ὡς ἔφορος τῶν χω/⁹ρίων ὅλων, ἔβαλεν ἀπὸ μέρος του τὸν
σταμάτην γεώργη τζανίνη, καὶ ὁ δημήτρης/¹⁰ λιανόπουλος ἔβαλεν ἀποφασιστὴν
του τὸν Ἰωάννην λιοῦ μουστάκη, ὁ δὲ γιάννης/¹¹ τζιπιάρης ἔβαλεν καὶ αὐτὸς διὰ
τὸ δικαίον του τὸν Ἰωάννην στεφάνου μουστάκη/¹² τῶν ὁποίων αὐτῶν διορισθέν-
των τῶν ἔδοσαν παντεῖαν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν παρὰ/¹³ τῶν βαλθέντων, ὅτι εὖρον
εὖλογον καὶ δίκαιον εἰς αὐτὰ ὅπου ἔκλεψαν τοῦ ρηθέντος/¹⁴ Ἰωάννου νὰ ἀπόφα-
σίσουν, καὶ νὰ τὸ βαστάξουν στερεὸν καὶ ἐμετάθετον χωρὶς τὴν/¹⁵ παρὰ μικρὰν
φιλοπροσωπίαν, ὅθεν οἱ ἄνωθεν διορισθέντες ἀποφασισταὶ διὰ/¹⁶ ἰσυχίαν, ἀπεφά-
σισαν ὅτι διὰ τὰ ἑκατὸν πενήντα ζῶα ὅπου τοῦ ἔκλεψαν τοῦ Ἰω/¹⁷άννου τζιπιάρη
νὰ δόσῃ ὁ λιανόπουλος με τοὺς υἱοὺς του τοῦ ρηθέντος Ἰωάννου σα/¹⁸ράντα ζῶα